

Gerda Andries loopt met olympische vlam in striemende regen

17/06Olympische Spelen 2012 De 47-jarige Gerda Andries was vrijdag een van de tien uitverkoren Belgen die de olympische vlam door een stukje Engeland mochten dragen. "Dit wordt nog lang nagenieten", zegt ze.

Gerda is haar man eeuwig dankbaar voor het fantastische avontuur dat ze mocht beleven. Het was hij die haar stiekem had ingeschreven voor de wedstrijd van sponsor Samsung. De atlete mocht over een afstand van zo'n driehonderd meter de vlam dragen door Morpeth, ten noorden van Newcastle.

Typisch Engels weer

"Het was alsof ik in een droom belandde. Al die mensen die langs de kant staan te zwaaien en roepen, gaf een geweldig gevoel. De Engelsen leven er enorm mee mee. Tot de kleinsten toe. Ondanks het verschrikkelijk slechte weer. Kleutertjes stonden soms al een uur in de regen met hun gezicht tegen de nadarhekkens gedrukt om het spektakel niet te missen. Want het was typisch Engels weer", lacht Gerda. "Regen, regen en nog eens regen. Maar op het moment dat je aan het lopen bent, voel je dat niet meer. De regen heeft mij er niet van weerhouden om dubbel en dik te genieten", zegt ze.

"Het gevoel dat er op dat moment door je heen gaat, is niet te beschrijven. Met die mensenmassa die staat toe te kijken en je staat toe te schreeuwen, voel je je een beetje als een échte held. Het was écht kicken."

Ook over de organisatie heeft ze niets dan lof. "Samsung zorgde ervoor dat alles tot in de puntjes verzorgd was. We hoefden ons om niks te bekommeren zodat we voor de volle honderd procent konden genieten. Vanaf het vertrek in Zaventem tot onze terugkomst", zegt de atlete. "Ze zorgden zelfs voor leuke nevenactiviteiten. Zo brachten we een bezoek aan Alnwick, het kasteel dat figureerde in Harry Potter en zijn we gaan eten in de grootste boomhut van Europa. We gingen ook een keertje Middeleeuws eten, niet echt mijn meug, maar toch een leuke ervaring."

Souvenir

In haar thuishaven [Schelle](#) kan Gerda nog lang nagenieten, mét de fakkel waarmee ze liep. "Die hebben we als souvenir mee naar huis gekregen. Het is wel een beetje spijtig dat we ze niet meer kunnen aansteken omdat de gas eruit moest om mee op het vliegtuig te mogen. En het is niet zomaar gewoon gas. Maar ik ga er toch proberen aan geraken", besluit ze.

Bart ROGGEMAN

Foto: Luc Van de Vreken